

ningsstykker" (Løbe-Nr. 118) i Forslaget ere indordnede under „Manufakturvarer“, forsaavidt de ere af de herunder føvrigt henførte Stoffer. Foruden disse 12 Positioner omfatter derhos den her omhandlede Afdeling af Forslaget (Nummerne 82—98) de under Gruppen „Manufakturvarer“ i Loven af 1863 opførte 24 Positioner (Løbe-Nr. 137—160) og Lovens Løbe-Nr. 243 „Tougværk af vegetabiliske eller animaliske Stoffer“. Forslaget samler saaledes under 17 Nummere 37 Positioner i den nugældende Tarif.

Den første Underafdeling i Forslaget omhandler „Klædningsstykker“.

Det er allerede i det Foranstaaende bemærket, at medens Loven af 4de Juli 1863 under Et giver Bestemmelse for Toldbehandlingen af Klædningsstykker i Almindelighed, af hvilket Stof de end maatte være forfærdigede, omhandler den tilsvarende Position i nærværende Forslag kun Klædningsstykker af Manufakturvarer. I Position 118 indeholder Loven den Regel for Fortoldningen af Klædningsstykker samt særdigshede Dele dertil, at de fortoldes „som Ybertøiets Hovedstof med et Tillæg af 100 %, saafremt nogen Del af Ybertøiet (hvortil Knapper og Knaphuller samt Kantning dog ikke henregnes) er ansat til højere Told end Hovedstoffet, eller Klædningsstykket er forsynet med Fjer eller Pynbesætning, ansat til højere Told, ellers af 50%.“ Efter nærværende Forslag er Tillæget nedsat til henholdsvis 60 og 30%. For at forebygge Tvivl om, hvorvidt en Vare, i hvis Hovedstof der findes Silkefastning, vil være at henføre under den for blandede Silkevarer fastsatte Afgift eller ikke, er det udtrykkelig bemærket, at dette ikke bør ske.

I Loven af 1863 er det bestemt, at 1) færdige Klædningsstykker af Trikotage, 2) Chavler og Tørklæder, 3) Fodtøi, 4) Handsker samt 5) Hatte og Huer ikke ville være at inddrage under det for Klædningsstykker fastsatte Toldtillæg. Medens de to førstnævnte Bestemmelser ere gjentagne i Forslaget, kun at filerede og hællede Gjenstande ere stillede sammen med Trikotage, ere derimod de 3 sidstnævnte Bestemmelser ikke optagne. Fodtøi samt Hatte og Huer ere i Loven af 1863 undtagne fra

at behandles som Klædningsstykker, fordi de sidstnævnte Varer i det Hele og Holdtøi til dels ere særlig tariferede, og Undtagelsen for Handskers Vedkommende støtter sig ligeledes væsentlig paa, at Handsker af Skind særlig nævnes under Skindvarer. Efterat de tvende førstnævnte Varearter ere udgaaede af Forslaget som egne Grupper, og Bestemmelserne om Klædningsstykker overhovedet indskrænkede til Klædningsstykker af Manufakturvarer, er Grunden til Undtagelsen bortfalden. For Hatte og Huers Vedkommende vil Forslaget forsaavidt ikke i Almindelighed medføre nogen Forandring, som de allerede ere satte til en højere Told end Stoffet, hvoraf de ere tilvirkede; anderledes vil det derimod stille sig for Fodtøi og Handsker af Manufakturvarer, der nu fortoldes som Stoffet uden Tillægsafgift; men der er overhovedet ikke skjønnet at være nogen skjellig Grund til at behandle dem paa anden Maade end andre Klædningsstykker.

Positionen „Klædningsstykker“ i Loven af 1863 har givet en Gjennemsnitsindtægt af 20,441 Rd. Hvilken Virkning den foreslaaede Forandring med Hensyn til Toldtillæggets Størrelse og paa den anden Side Inddragelsen af Handsker og Fodtøi derunder ville have, lader sig ikke opgive, undtagen forsaavidt angaar det under Position 64 i Loven af 1863 faldende Fodtøi med Overtøi af Silke (1 $\frac{1}{2}$ 48 $\frac{1}{2}$), der har givet en aarlig Indtægt af 98 Rd. For imidlertid ikke at stille Kalkulen for gunstigt, paaregnes en Mindreindtægt af ca. 3,500 Rd., hvorefter Indtægten anslaaes til 17,000 Rd.

Som nævnt falder under denne Position de hidtil særlig tariferede Hatte og Huer. Med Hensyn til disse indeholder Loven af 1863 følgende Regler under Pos. Nr. 94—97: Hatte, Hatteformer og Huer:

— af Vast, Rør, Siv, Spaan, Straa, Trævler eller deslige, se flættede Arbejder deraf.

— af Papir, se Papir.

— af Trikotage, se Manufakturvarer.

— andre:

Pos. Nr. 94. — lafereede saavel som af Vordug, af gummeret eller oliet Tøi eller af Sælffind 1 Stk. 8 $\frac{1}{2}$.